

Új csehszlovák erdőtörvény

(A csehszlovák nemzetgyűlés 1928. évi 37. számú törvénye az erdők ideiglenes védelméről.)

1. §.

1. Az az erdőbirtokos, aki erdei gazdasági üzemterv szerint gazdálkodik, köteles ezen üzemterv szerint tovább gazdálkodni mindaddig, amíg az az ezen törvény 3. és 4. §-aiba nem ütközik.

2. Ha az üzemtervben előírt idő lejárt, azt meg kell újítani, de a vágásforgó az eddiginél rövidebb nem lehet; a megújított terv intézkedéseinek sem szabad a 3. és 4. §. rendelkezéseivel ellenkezni.

3. Az előbbi pont rendelkezései érvényesek azokra az erdőbirtokosokra is, kik az 1918. évi december 17-én hozott 82. sz. ideiglenes erdővédelmi törvény alapján készítettek üzemtervet és azokra is, akik a jelen törvény értelmében készítenek üzemtervet.

4. A kormány felhatalmazást nyer arra, hogy rendeleti úton kötelezze a rendszeres üzemtervszerinti erdőkezelésre azon birtokosokat is, kik az eddigi előírások szerint erre nem voltak kötelesek, valamint azon határidő megszabására is, ameddig az üzemterveket el kell készíteni.

5. A kormány fogja részletesen megállapítani azokat a feltételeket, melyek mellett az ezen §-ok alapján összeállított üzemterveket jóvá fogják hagyni és meg fogják újítani.

2. §.

1. Az erdőbirtokos, aki nem az 5. §-ban megszabott használatot gyakorol, köteles minden használatot bejelenteni. Ha a használat a 3. és 4. §-ok előírásával ellenkezik (eltér), köteles ahhoz engedélyt beszerezni (6 §. 2., 3., 4. pont).

2. A bejelentés vagy szabályszerű kérvény, a használat megkezdése előtt, a 10. §-ban megszabott hatóságnál adandó be.

3. Ha az igényelt használat a 3. és 4. §-okkal nincs ellentétben, a hatóság azt egyszerűen tudomásul veszi és erről az erdőtulajdonost értesíti; ha ez az értesítés 30 napnál tovább húzódik attól a naptól számítva, amikor a kérvény a hatósághoz beadatott: az erdőtulajdonos a használatra jogosult.

4. Ha a használat a 3. és 4. §-okkal ellentmondásban van, az erdőbirtokos köteles a hatósági engedélyt bevárni.

5. Ha egy erdőbirtokos erdejében az évi fahasználat 25 m³-nél nem több, az 1. pontban előírt bejelentési kötelezettség alól mentes, illetve az rá nem vonatkozik.

3. §.

1. Szálerdőben 60 évnél fiatalabb, középerdőben (az alnövetségben) és a sarjerdőben 20 évnél fiatalabb állományban fahasználat nem történhetik. Kivételt képez tölgy-cserüzemnél legalább 15 éves állományban, ákák sarjerdőben legalább 10 éves állományban is megengedhető a vágás.

2. Fiatalabb faállományban a fahasználat csak abban az esetben engedhető meg, ha a jóváhagyott rendszeres gazdasági üzemtervben ez a fahasználat — mint elkerülhetetlen — van előírva; ez esetben is az évi kihasználásba ez a használat betudandó.

4. §.

1. Azon szálerdőkben, melyek tulajdonosa nincs rendszeres üzemtervszerinti gazdálkodásra kötelezve, az évi rendes fahasználat legfeljebb az

összterület $\frac{1}{60}$ részére engedélyezhető. A többi szálerdőben pedig legfeljebb az összterület $\frac{1}{60}$ részére, mely használatnál az évi összes növedéknél többet kihasználni nincs megengedve.

2. A sarjerdőkben az ákác-sarjerdőnél $\frac{1}{10}$ részt, a tölgy-cserüzemben kezelt erdőnél $\frac{1}{15}$ részt, a többi sarjerdőnél pedig az $\frac{1}{20}$ részt területben túllépni nem szabad.

3. A középerdőnél a faállományra — mely azonban csak az évi vágásterületen használható ki — a szálerdőre vonatkozó előírás, az alnövésre pedig a sarjerdőre szóló előírás érvényes.

4. Az évi vágásterület megállapításánál az egy gazdasági egységet képező erdőterület irányadó.

5. §.

1. Ezen törvény értelmében a rendes használatba nem lesznek beszámítva az előhasználatok (olyan használatok, melyek a főállomány korára befolyással nincsenek, mint pl. áterdőlés, állománytisztítás a nem kívánatos fanemektől, az elnyomott állomány felszabadítása, az elszáradt egyedek kiszedése stb.), ha azok a rendszeres üzemtervbe fel vannak véve, üzemterv nélkül kezelt erdőknél pedig az évi rendes használat 20%-át nem lépik túl.

2. Épp így nem lesz beszámítva a rendes fahasználatba az elemi károkból származó fahasználat sem, ha fatömege nem több az évi rendes fahasználat 5%-ánál, területben pedig 0.2 hektárnál. Ha ezen mennyiségnél több, az erdőtulajdonos köteles a használat megkezdését megelőzőleg az illetékes hatóságnál bejelenteni, mely a kihasználás mértékét és keresztülvitelének módjait megállapítja és a 6. §. 3. pontja értelmében megszabja a feltételeket. Ha ez a fahasználat úgy az állományban, mint korfokozatban változást okoz: az egész terjedelmében a rendes fahasználatba lesz beszámítva és az ebből származó túlhasználat a következő évi fahasználatokba lesz beszámítva. Azok a kötelezettségek, melyek az érvényben levő előírásokban az erdei elemi károokra vonatkoznak, érintetlenek maradnak.

6. §.

1. A vágásforgás idejének leszállítását az üzemátvizsgáláskor (az üzemterv megújításakor) a földművelésügyi miniszter fogja engedélyezni.

2. Azok a fahasználatok, melyek a 3. és 4. §-okban foglalt korlátozásokat túllépik és az 1. §. 1. pontjával ellentétben vannak; tekintet nélkül arra, hogy az erdő rendszeres gazdasági üzemtervvel, vagy anélkül van-e kezelve, rendkívüli fahasználatokat képeznek és ezek kihasználására az engedélyt, ha az erdő egész kiterjedése 50 hektárnál több: a földművelésügyi miniszter, azoknál az erdőknél pedig, melyek 50 hektárnál kisebbek, az illetékes II. fokú hatóság, Ruszkakrajnyában pedig az állami erdőhivatal adja meg.

3. Az előbbi pont szerinti engedélyek adásánál a hatóság a szabályos erdőgazdálkodást szabályozni és főleg az erdőfelújítást és a további tartós erdőgazdálkodást biztosító feltételeket szigorúan előírni tartozik.

4. A 2. pont alatti esetekben az engedélyező hatóság — a kivágott területeknek a rendes és kellő időben történő erdősítése biztosításául — egy bizonyos összeg letétbehelyezését követelheti az erdő tulajdonosától, melynek nagysága — tekintettel a várható erdősítési költségekre — azokkal a költségekkel egyenlő lesz. A biztosíték készpénzben, vagy állami vagy más biztosítékképes értékpapírokban, vagy olyan belföldi pénzintézetektől kiállított oly betétkönyvben teendő le, mely pénzintézet teljes biztosítékot nyújt. Az erdőbirtokos kötelezhető, hogy a biztosítékot egy összegben, vagy a faeladási részletek arányában tegye le.

A kamatok az erdőbirtokost illetik. A biztosíték a rendszeres erdő-sítések arányában lesz feloldva. Ha az erdőbirtokos az újraerdősítést nem kielégítő mértékben és nem rendes időre teljesíti, a hatóságnak jogá-ban áll azt a letétből elvégeztetni.

7. §.

Az I. fokú hatóság mindaddig, míg ez (a teljes felújulás) be nem következik, a saját járására, az ezen törvény előírása betartásának ellen-örzésére, a gyakorlati erdészek sorából egy bizalmi embert alkalmazhat, lehetőleg az államvizsgázott erdőkezelők közül, vagy a hasonló minősít-ésű egyének közül.

8. §.

1. Az erdőtulajdonosok, továbbá azok is, kik idegen erdőben fahaszná-lási engedélyt nyerne, ha ezen törvény előírásait be nem tartják, a poli-tikai hatóságtól, I. fokúlag 3 havi elzárással vagy 100.00 Ké pénzbünt-ezéssel büntethetők. Ezen büntetéseket azonnal be lehet hajtani (?). A pénzbüntetés behajthatatlanság esetén elzárásra fog változtatni. Az el-zárás, a behajthatatlan pénzbüntetés után, 3 hónapnál több nem lehet.

2. Ugyanezen büntetéssel büntetendők azok az erdőtisztek is, kik ön-kényüleg ezen törvénnyel ellenkező használatot vezettek be; éppen úgy azok az erdőtisztek is, kik egyetértőleg az erdőtulajdonossal vagy azzal, aki az idegen erdőre fahasználati engedélyt nyert, törvényellenes fahasználatot engednek, ha nem igazolják, hogy ők az erdőtulajdonost arra ide-jében figyelmeztették, hogy ez a használat ezen törvény intézkedéseivel ellenkezik.

3. A pénzbüntetések az állampénztárba folynak be és az újraerdősít-ésekre fordítatnak, abban a tartományban és abban a kerületben, amely-ben befolytak.

9. §.

Ha ezen törvény intézkedései durván megsértetnek és fennáll az indokolt aggály arra, hogy ez a sérelem megismétlődhetik, mindaddig, míg az erdő nem úgy kezeltetik, mint lefoglalt nagybirtok, a földművelésügyi miniszter — a birtokos költségére — az erdőre elrendelheti a kényszer-kezelést.

10. §.

A 2-ik § 2. és 3. pontjában és az 5. § 2. pontjában említett hatóság alatt, az I. fokú politikai hatóság, Szlovénskón a járási hivatal, Podkár-pátszka Ruszban pedig az állami erdőhivatal értendő. Ezekhez a hatósá-gokhoz kötelesek az üzemterv szerint kezelt birtokok tulajdonosai is a 6. § 1. és 2. pontjában előírt engedélyekért a kérvényt beadni.

11. §.

Az ezen törvényben szabályozott ügyekben azok elintézése két fokra van korlátozva; amennyiben nincs más előírás, ugyanazon ügyekben már elsőfokon végérvényes a döntés.

12. §.

1. Ezen törvénnyel az 1918. évi december 17-iki (82. számú) törvény, az erdők védelméről, hatályonkívül helyeztetik.

2. Az 1920. évi február 12-iki 118. számú S. d. G. u. V. törvény elő-írásai a lefoglalt birtokok kezeléséről, ezen lefoglalt birtokok kezeléséről, ezen törvénnyel nincsenek érintve.

3. Amennyiben ezen törvény eltérő intézkedéseket nem tartalmaz, az erdőtörvények érvényben maradnak.

13. §.

Ez a törvény a kihirdetéstől számított 14 nap mulva lép életbe, végrehajtásával a földművelésügyi miniszter — az érdekelt miniszterekkel egyetértőleg — bízatik meg.

T. G. *Masaryk*, s. k.

Dr. *Számek*, s. k.

Dr. *Srdínko*, s. k.

*

Fentiekben hű fordítását kívántam adni az új cseh erdő-törvénynek.

Ez a törvény is egyik iskolapéldája a magántulajdon jog lábbal tiprására hozott törvényeknek.

A „szlovenszkói és ruszinszkói erdők már 10 év óta bitang jószággá váltak és birtokosaik azóta csak névleges tulajdonosaik.

Rajtuk már nem a birtokosok, hanem a birtokosoktól függetlení-tett, teljhatalmú beamterek gazdálkodnak; a birtokosok csak a terheket és a felelősséget viselik.

Úgy látszik az intéző körök még mindig nem akarják belátni, hogy az erdőkben a rablógazdálkodásnak és pusztulásnak nem a birtokosok rosszindulata, hanem a demagógia és a bizonytalanná tett birtokviszonyok az okozói és azt sem, hogy a további pusztulást nemcsak drákói szigorú törvényekkel, óriási bírságokkal, a kémrendszer fokozásával, hanem a birtokviszonyok sürgős rendezésével, a tulajdon-jog tiszteletben tartásával, a népnek és az erdőbirtokosoknak az erdő szeretetére, ápolására és gondozására nevelésével lehet meggátolni.

És nem akarják belátni azt sem, hogy a viszonyok javulása csak akkor várható, ha az erdőkezelő személyzet, az erdőbirtokosoknak nem kéme és ellensége, hanem jóakaró munkatársa és tanácsadója lesz és a folyton suhogó korbács és bírságok helyett a tudás és felvilágosítás magvait hintik el a nép és az erdők birtokosai között.

Aki ezt a törvényt gondosan áttanulmányozza, rögtön látja, hogy az tulajdonképpen nem a helyes és rendszeres erdőkezelés és az ok-szerű erdőgazdálkodás céljából készült, habár ezt a látszatot igyekszik kelteni, hanem készült főleg és csaknem kizárólag politikai célokból, politikai érdekből és a külföld megtévesztésére.

Ez a törvény az erdőbirtokosokat teljesen kiszolgáltatja a poli-tikai hatóságok és a személyzet önkényének.

A 9-ik § tanusága szerint végcélja az összes erdőket lefoglalt nagybirtokok gyanánt kezelni és rajtuk a kényszerkezelést életbe-léptetni.

Hogy ez a kényszerkezelés pedig nem a birtokos érdekeit szol-gálja, azt már az eddigi példák világosan bizonyítják.